

מסכת שבת

פרק כא משנה ב

הָאָבֹן שֶׁעַל פִּי הַחֲבִית, מִטָּה עַל צִדָּה וְהִיא נוֹפֶלֶת. הִיְתָה בֵּין
הַחֲבִיּוֹת, מִגִּבֵּיהַ וּמִטָּה עַל צִדָּה וְהִיא נוֹפֶלֶת. מַעוֹת שֶׁעַל הַכֹּר,
נוֹעֵר אֶת הַכֹּר וְהֵן נוֹפְלוֹת. הִיְתָה עָלָיו לְשִׁלְשֵׁת, מְקַנְחָה
בְּסִמְרָטוּט. הִיְתָה שֶׁל עוֹר, נוֹתֵנִין עָלֶיהָ מִים עַד שֶׁתִּכָּלֶה: